

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

กระทรวงศึกษาธิการได้ปรับปรุงระเบียบว่าด้วยการจัดการศึกษาต่อเนื่อง พ.ศ. 2554 เพื่อประโยชน์ในการส่งเสริมและสนับสนุนการศึกษาให้บุคคลได้รับการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยอย่างทั่วถึง และมีคุณภาพตามกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ และทันต่อการเปลี่ยนแปลงของสังคม และเป็นการส่งเสริมและสนับสนุนให้บุคคลได้รับการศึกษาต่อเนื่องตลอดชีวิต ตามกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ และภาคีเครือข่ายทุกภาคส่วน สังคมมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาตามพระราชบัญญัติส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย พ.ศ. 2551 อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 12 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. 2546 กระทรวงศึกษาธิการจึงกำหนดจุดมุ่งหมายสำคัญในการพัฒนาคนไทยให้ได้รับการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ประกอบกับการเปลี่ยนแปลงของสถานการณ์ปัจจุบันและอนาคตทั้งด้านประชากร การเมืองการปกครอง สังคม เศรษฐกิจ วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และสิ่งแวดล้อมรวมทั้งการเชื่อมโยงสังคม เศรษฐกิจ ภูมิภาคเอเชีย ระดับภูมิภาคและระดับโลก จึงจำเป็นที่จะต้องจัดการเรียนรู้ตลอดชีวิต เพื่อให้กลุ่มเป้าหมายประชาชนได้รับการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของโลก ทั้งด้านการพัฒนาอาชีพ การพัฒนาทักษะชีวิต และการพัฒนาสังคมและชุมชน ซึ่งจำเป็นต้องใช้วิธีการและรูปแบบที่หลากหลาย ตามความต้องการและความสนใจของประชาชนทุกกลุ่ม ช่วงวัย โดยเน้นกระบวนการคิด เพื่อแก้ปัญหาในชีวิตประจำวัน ตามหลักปรัชญาคิดเป็นและหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง (สำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย, 2561ก, หน้า 1)

สำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยจึงได้กำหนดเป็นนโยบายด้านจัดการศึกษาต่อเนื่อง โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อมุ่งจัดการศึกษา พัฒนางาน และอาชีพ พัฒนางานระดับพื้นฐาน ระดับกึ่งฝีมือ และระดับฝีมือที่สอดคล้องกับ สภาพและความต้องการของกลุ่มเป้าหมาย มุ่งเน้นให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้ไปใช้ในการประกอบอาชีพ หรือเพิ่มพูนรายได้ ทั้งนี้ให้มีการพัฒนาหลักสูตร และวิธีการที่หลากหลายและทันสมัย สามารถให้บริการได้อย่างทั่วถึง และจัดการศึกษา เพื่อพัฒนาทักษะชีวิตให้แก่ทุกกลุ่มเป้าหมาย โดยจัดกิจกรรมการศึกษามุ่งเน้นให้ทุกกลุ่มเป้าหมายมีความรู้ความสามารถในการจัดการชีวิตของตนเองให้อยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข (สำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย, 2561ก, หน้า 2) โดย

การศึกษาต่อเนื่อง หมายถึง การจัดการศึกษาในรูปแบบการศึกษานอกระบบที่เป็นหลักสูตรระยะสั้น ที่จัดตามความต้องการ ของกลุ่มเป้าหมายที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับอาชีพ ทักษะชีวิตการพัฒนาสังคม และชุมชน ซึ่งรวมถึงการจัดการเรียนรู้ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และการใช้เทคโนโลยี ซึ่งนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพชีวิต (สำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย, 2561ก, หน้า 3) ทั้งนี้การจัดการศึกษาต่อเนื่อง ประกอบไปด้วยกิจกรรมการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาอาชีพ การศึกษาเพื่อพัฒนาทักษะชีวิต และการศึกษาเพื่อพัฒนาสังคม และชุมชน ซึ่งสถานศึกษาสามารถเลือกจัดในรูปแบบกลุ่มสนใจ และชั้นเรียนวิชาชีพ ได้ตามความเหมาะสมโดยใช้หลักสูตรจาก แหล่งต่าง ๆ ได้แก่ หลักสูตรที่สถานศึกษาจัดทำขึ้นเอง หลักสูตรกลางที่สำนักงาน กศน. จัดทำขึ้น หลักสูตรที่สถานศึกษาอื่นในสังกัด สำนักงาน กศน. จัดทำขึ้น หลักสูตรของสถานศึกษาอื่นที่ไม่สังกัด สำนักงาน กศน. หลักสูตรของหน่วยงานอื่น โดยได้รับความเห็นชอบจากหน่วยงานนั้น ๆ ทั้งนี้ หลักสูตรต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการสถานศึกษา และได้รับอนุมัติจากผู้บริหารสถานศึกษาซึ่งมีแนวทางการจัดกิจกรรมการจัดการศึกษาต่อเนื่อง เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง และพัฒนาระบบคลังหลักสูตรการศึกษาต่อเนื่องให้ได้มาตรฐาน และสะดวกต่อการใช้งาน เพื่อสนับสนุนการจัดการศึกษาของสถานศึกษาและภาคีเครือข่าย (สำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย, 2561ก, หน้า 5)

ภาคีเครือข่าย หมายถึง บุคคล หรือกลุ่มบุคคล ครอบครัว ชุมชน องค์กรชุมชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น องค์กรเอกชน สถาบันศาสนา สถานประกอบการและองค์กรอื่น ๆ รวมทั้งสถานศึกษาอื่นที่อยู่ในพื้นที่ที่มีได้สังกัดสำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย ที่สมัครใจแลกเปลี่ยนข่าวสารข้อมูลระหว่างกันหรือทำกิจกรรมร่วมกัน (สำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย, 2551, หน้า 82) โดยประโยชน์ของการเป็นเครือข่ายการศึกษา เป็นเวทีสำหรับการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ประสบการณ์ ข้อมูลข่าวสาร และความรู้ใหม่ ๆ ทำให้เกิดกระบวนการเรียนรู้ร่วมกันของสมาชิกและองค์กรเครือข่าย เป็นแหล่งระดมทรัพยากรเพื่อเป็นการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน เป็นการระดมสรรพกำลังเพื่อร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมแก้ปัญหา ที่เกิดขึ้นร่วมกัน เป็นการร่วมแรงร่วมใจในการทำงาน ซึ่งจะนำไปสู่ความสามัคคีของสมาชิกและเครือข่าย เป็นการป้องกันการงานซ้ำซ้อน ลดความสิ้นเปลืองของทรัพยากร เป็นเวทีกลางสำหรับการประสานความร่วมมือจากทุกภาคส่วนที่มีความประสงค์จะทำงานร่วมกันในรูปแบบเครือข่าย และ เป็นการรวมพลังในการทำงานที่ยาก ๆ ที่คนหรือหน่วยงานเดียวไม่สามารถทำได้สำเร็จ ต้องอาศัยความร่วมมือร่วมใจของกลุ่มหรือทีมหรือหลาย ๆ หน่วยงาน มาร่วมกันทำงานในลักษณะของเครือข่ายความร่วมมือ (สมบุญ ธีรศิริรักษ์, 2553, หน้า 89)

สำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย จังหวัดอ่างทอง มีสถานศึกษาในสังกัด จำนวน 7 แห่ง มีครู/อาจารย์ จำนวน 136 คน มีนักเรียน/นักศึกษา จำนวน 4,176 คน (สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดอ่างทอง, 2562, หน้า 7) มีพันธกิจส่งเสริม สนับสนุน และประสานภาคีเครือข่าย ในการมีส่วนร่วมจัดการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย และการเรียนรู้ตลอดชีวิต รวมทั้งการดำเนินกิจกรรมของศูนย์การเรียนรู้ และแหล่งการเรียนรู้อื่น ในรูปแบบต่าง ๆ รวมถึงการพัฒนาหลักสูตร รูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ สื่อ และนวัตกรรม การวัดและประเมินผลในทุกรูปแบบให้สอดคล้องกับบริบทในปัจจุบัน (สำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย, 2561ข, หน้า 27) ผู้ที่มีความสำคัญในการบริหารจัดการหลักสูตร จัดกิจกรรมการเรียนรู้ และทำหน้าที่ประสานงาน กศน. เข้ากับภาคีเครือข่าย คือ ครู กศน. ซึ่งมีขอบเขตของงานที่กว้าง และหลากหลาย เท่าที่ผ่านมาการปฏิบัติงานไม่สามารถเป็นไปตามเป้าหมายที่วางไว้ ปัญหาประการแรก คือ ครู กศน. ขาดความรู้ ความเข้าใจ ในการจัดการศึกษา การบริหารจัดการหลักสูตร เนื่องจาก ครูบางส่วนไม่ได้จบการศึกษาทางด้านวิชาการศึกษา หรือ วิชาชีพครู ทำให้ครูมีความพร้อมน้อย (สุริย์ มีลักษณะ, 2562, 8 สิงหาคม) นอกจากนี้ ครู กศน. บางส่วนยังขาดความรู้ ความเข้าใจ เรื่องของจิตวิทยาผู้ใหญ่ หรือเทคนิค วิธีการเข้าถึงผู้เรียน และชุมชน ทำให้ไม่สามารถตอบสนองความต้องการที่แท้จริงของชุมชน ขาดทักษะในการวางแผน การประสานงานกับภาคีเครือข่าย ไม่เข้าใจบทบาทหน้าที่ของตนเอง อีกทั้งเรื่องสื่อ วัสดุ อุปกรณ์ ครุภัณฑ์ หรือแม้แต่สถานที่ ยังเป็นอุปสรรคอย่างมากต่อการปฏิบัติงาน เพราะยังขาดแคลน ขาด และไม่ได้คุณภาพ ทำให้การดำเนินงานมีประสิทธิภาพไม่ดีเท่าที่ควร (อุทัยวรรณ แก้วเขียว, 2562, 15 สิงหาคม)

จากความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาการมีส่วนร่วมของภาคีเครือข่ายในการบริหารจัดการหลักสูตรต่อเนื่อง ตามการรับรู้ของครู สังกัดสำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย จังหวัดอ่างทอง เนื่องจากการรับรู้ของครูซึ่งเป็นผู้ประสานงานกับภาคีเครือข่าย เป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้ครูเข้าใจบทบาทหน้าที่ของตนเองมากขึ้น ดังนั้นการวิจัยครั้งนี้จะทำให้ได้ข้อมูลเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของภาคีเครือข่ายในการบริหารจัดการหลักสูตรต่อเนื่อง ตามการรับรู้ของครู ซึ่งสำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย จังหวัดอ่างทอง สามารถนำมาเป็นแนวทางในการพัฒนา หรือปรับปรุงการมีส่วนร่วมของภาคีเครือข่ายในการบริหารจัดการหลักสูตรต่อเนื่อง ให้มีการประสานงานที่มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาการมีส่วนร่วมของภาคีเครือข่ายในการบริหารจัดการหลักสูตรต่อเนื่อง ตาม การรับรู้ของครู สังกัดสำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย จังหวัด อ่างทอง

2. เพื่อเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมของภาคีเครือข่ายในการบริหารจัดการหลักสูตร ต่อเนื่อง ตามการรับรู้ของครู สังกัดสำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตาม อัธยาศัย จังหวัดอ่างทอง จำแนกตามระดับการศึกษา ประเภทของครู และประสบการณ์ใน การทำงาน

ความสำคัญของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ทำให้ได้ข้อมูลเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของภาคีเครือข่ายในการบริหาร จัดการหลักสูตรต่อเนื่อง ตามการรับรู้ของครู ซึ่งสำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและ การศึกษาตามอัธยาศัย จังหวัดอ่างทอง สามารถนำมาเป็นแนวทางในการพัฒนา หรือปรับปรุงการมี ส่วนร่วมของภาคีเครือข่ายในการบริหารจัดการหลักสูตรต่อเนื่อง ให้มีการประสานงานที่มี ประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาการมีส่วนร่วมของภาคีเครือข่ายในการบริหารจัดการ หลักสูตรต่อเนื่อง ตามการรับรู้ของครู สังกัดสำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษา ตามอัธยาศัย จังหวัดอ่างทอง ผู้วิจัยจึงกำหนดขอบเขตการวิจัย ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ ครู สังกัดสำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและ การศึกษาตามอัธยาศัย จังหวัดอ่างทอง จำนวน 136 คน (สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดอ่างทอง, 2562, หน้า 7)

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ ครู สังกัดสำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและ การศึกษาตามอัธยาศัย จังหวัดอ่างทอง จำนวน 100 คน ได้มาโดยการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบแบ่ง ชั้นภูมิ

2. ตัวแปรที่ศึกษา

ผู้วิจัยได้กำหนดตัวแปรที่ศึกษา ดังนี้

2.1 ตัวแปรต้น ได้แก่ ระดับการศึกษา ประสบการณ์ในการทำงาน และประเภทของครู

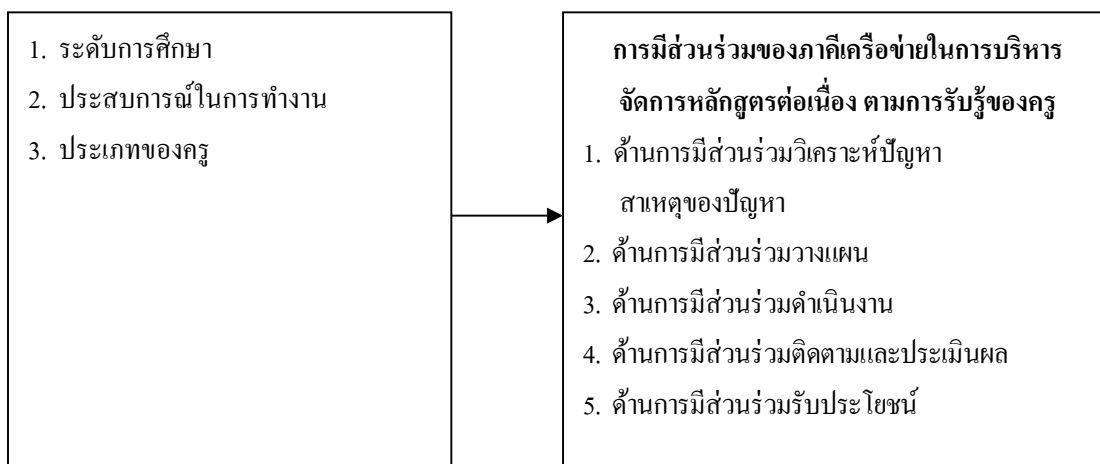
2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ การมีส่วนร่วมของภาคีเครือข่ายในการบริหารจัดการหลักสูตรต่อเนื่อง ตามการรับรู้ของครู ประกอบด้วย 1) ด้านการมีส่วนร่วมวิเคราะห์ปัญหา สาเหตุของปัญหา 2) ด้านการมีส่วนร่วมวางแผน 3) ด้านการมีส่วนร่วมดำเนินงาน 4) ด้านการมีส่วนร่วมติดตามและประเมินผล และ 5) ด้านการมีส่วนร่วมรับประโยชน์

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ผู้วิจัยกำหนดกรอบแนวคิดการมีส่วนร่วมของภาคีเครือข่ายในการบริหารจัดการหลักสูตรต่อเนื่อง ตามการรับรู้ของครู จากการสังเคราะห์แนวคิด และงานวิจัยของนักวิชาการ ดังนี้ โกมาตร จึงเสถียรทรัพย์ (2552, หน้า 44) ; วันทนา สมภักดี (2552, หน้า 112) ; ศิริดา สักดิ์สุนทรศิริ (2554, หน้า 101) ; อภิญญา กังสนารักษ์ (อ้างถึงใน เบญญาภา ต่อมคำ, 2556, หน้า 54) ; วิจิตรภรณ์ โตแก้ว (2558, หน้า 20) ; อคิน ระพีพัฒน์ และเจิมศักดิ์ ปิ่นทอง (อ้างถึงใน สุภาพิศ จริตธรรม, 2559, หน้า 18) จึงสรุปกรอบแนวคิดการวิจัย การมีส่วนร่วมของภาคีเครือข่ายในการบริหารจัดการหลักสูตรต่อเนื่อง ตามการรับรู้ของครู ประกอบด้วย 5 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านการมีส่วนร่วมวิเคราะห์ปัญหา สาเหตุของปัญหา 2) ด้านการมีส่วนร่วมวางแผน 3) ด้านการมีส่วนร่วมดำเนินงาน 4) ด้านการมีส่วนร่วมติดตามและประเมินผล และ 5) ด้านการมีส่วนร่วมรับประโยชน์ แสดงดังภาพประกอบ 1

ตัวแปรต้น

ตัวแปรตาม

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

นิยามศัพท์เฉพาะ

การมีส่วนร่วม หมายถึง การเปิดโอกาสให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาร่วมมือด้วยความสมัครใจ ตั้งแต่กระบวนการวิเคราะห์ปัญหา สาเหตุของปัญหา การวางแผน การดำเนินงาน การติดตามและประเมินผล และ การรับประโยชน์

ภาคีเครือข่าย หมายถึง บุคคล หรือกลุ่มบุคคล ครอบครัว ชุมชน องค์กรชุมชน องค์กรการปกครองส่วนท้องถิ่น องค์กรเอกชน สถาบันศาสนา สถานประกอบการและองค์กรอื่น ๆ รวมทั้งสถานศึกษาอื่นที่อยู่ในพื้นที่จังหวัดอ่างทองที่มีได้สังกัดสำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย

หลักสูตรต่อเนื่อง หมายถึง การจัดการศึกษาในรูปแบบการศึกษานอกระบบที่เป็นหลักสูตรระยะสั้น ที่จัดตามความต้องการ ของกลุ่มเป้าหมายที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับอาชีพ ทักษะชีวิต การพัฒนาสังคมและชุมชน ซึ่งรวมถึงการจัดการเรียนรู้ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และการใช้เทคโนโลยี ซึ่งนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพชีวิต

การมีส่วนร่วมของภาคีเครือข่ายในการบริหารจัดการหลักสูตรต่อเนื่อง หมายถึง การมีส่วนร่วมของภาคีเครือข่ายในการดำเนินงานเกี่ยวกับหลักสูตรต่อเนื่อง ประกอบด้วย 5 ด้าน ได้แก่ ด้านการมีส่วนร่วมในการวิเคราะห์ปัญหา สาเหตุของปัญหา ด้านการมีส่วนร่วมในการวางแผน ด้านการมีส่วนร่วมในการดำเนินงาน ด้านการมีส่วนร่วมในการรับประโยชน์ และด้านการมีส่วนร่วมในการติดตามและประเมินผล

การมีส่วนร่วมในการวิเคราะห์ปัญหา สาเหตุของปัญหา หมายถึง การมีส่วนร่วมของภาคีเครือข่ายในการวิเคราะห์สภาพปัญหาของหลักสูตรการจัดการศึกษาต่อเนื่อง การให้ข้อเสนอแนะด้านการวิเคราะห์หาสาเหตุของหลักสูตรการจัดการศึกษาต่อเนื่อง การวิเคราะห์หาสาเหตุของปัญหาที่เกิดขึ้นเกี่ยวกับหลักสูตรการจัดการศึกษาต่อเนื่อง การให้ข้อเสนอแนะในการแก้ไขปัญหาต่าง ๆ เกี่ยวกับหลักสูตรการจัดการศึกษาต่อเนื่อง และการแก้ไขปัญหาในการดำเนินงานเกี่ยวกับหลักสูตรการจัดการศึกษาต่อเนื่อง

การมีส่วนร่วมในการวางแผน หมายถึง การมีส่วนร่วมของภาคีเครือข่ายในการรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการพัฒนาและจัดทำหลักสูตรการจัดการศึกษาต่อเนื่อง อยู่เสมอ เข้าร่วมประชุมกับสำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย จังหวัดอ่างทองในการพัฒนาและจัดทำหลักสูตรการจัดการศึกษาต่อเนื่อง อยู่เสมอ ให้คำปรึกษาหรือข้อเสนอแนะในการพัฒนาและจัดทำหลักสูตรการจัดการศึกษาต่อเนื่อง ตามความเหมาะสม การกำหนดโครงสร้างหลักสูตรการจัดการศึกษาต่อเนื่อง การกำหนดคำอธิบายรายวิชาของหลักสูตรการจัดการศึกษาต่อเนื่อง การกำหนดหน่วยการเรียนรู้ของแต่ละวิชาภายในหลักสูตรการจัดการศึกษาต่อเนื่อง การกำหนดเนื้อหาสาระภายในหน่วยการเรียนรู้แต่ละวิชาที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตรการจัดการศึกษาต่อเนื่อง การกำหนดเกณฑ์วัดและประเมินของแต่ละวิชาภายในหลักสูตรการจัดการศึกษาต่อเนื่อง

การมีส่วนร่วมในการดำเนินงาน หมายถึง การมีส่วนร่วมของภาคีเครือข่ายในการลงมือจัดทำโครงสร้างหลักสูตรการจัดการศึกษาต่อเนื่อง การลงมือจัดทำคำอธิบายรายวิชาของหลักสูตรการจัดการศึกษาต่อเนื่อง การลงมือจัดทำหน่วยการเรียนรู้ของแต่ละวิชาภายในหลักสูตรการจัดการศึกษาต่อเนื่อง การลงมือจัดทำเนื้อหาสาระภายในหน่วยการเรียนรู้แต่ละวิชาที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตรการจัดการศึกษาต่อเนื่อง การลงมือจัดทำเกณฑ์วัดและประเมินของแต่ละวิชาภายในหลักสูตรการจัดการศึกษาต่อเนื่อง การลงมือจัดทำสื่อการสอนของแต่ละวิชาภายในหลักสูตรการจัดการศึกษาต่อเนื่อง และการพัฒนากระบวนการเรียนการสอนหลักสูตรการจัดการศึกษาต่อเนื่อง

การมีส่วนร่วมในการติดตามและประเมินผล หมายถึง การมีส่วนร่วมของภาคีเครือข่ายในการได้รับจัดสรรงบประมาณเพื่อจัดกิจกรรมในการจัดการศึกษาต่อเนื่อง ได้รับประโยชน์จากการพัฒนาและจัดทำหลักสูตรการจัดการศึกษาต่อเนื่อง ได้รับการถ่ายทอดความรู้เกี่ยวกับการจัดการศึกษาต่อเนื่อง เพื่อนำความรู้มาใช้ในการสร้างผลงานที่ดี ผลักดันการดำเนินงานการจัดการศึกษาต่อเนื่องจนประสบความสำเร็จ ได้รับการยอมรับว่ามีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาต่อเนื่อง ทำให้ประสบความสำเร็จและเกิดผลงานที่ดี และการทำกิจกรรมร่วมกัน ทำให้ภาคีเครือข่ายมีสัมพันธภาพที่ดีกับบุคลากรในองค์กรและชุมชน

การมีส่วนร่วมในการรับประโยชน์ หมายถึง การมีส่วนร่วมของภาคีเครือข่ายในการติดตามและประเมินผลการจัดทำโครงสร้างหลักสูตรการจัดการศึกษาต่อเนื่อง การติดตามและประเมินผลการจัดทำคำอธิบายรายวิชาของหลักสูตรการจัดการศึกษาต่อเนื่อง การติดตามและประเมินผลการจัดทำหน่วยการเรียนรู้ เนื้อหาสาระ กิจกรรมภายในหน่วยการเรียนรู้แต่ละวิชาที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตรการจัดการศึกษาต่อเนื่อง การตัดสินใจและประเมินผลการเรียนในแต่ละวิชาภายในหลักสูตรการจัดการศึกษาต่อเนื่อง การส่งเสริมและสนับสนุนการจัดกิจกรรมที่เกี่ยวกับการจัดการศึกษาต่อเนื่อง การตัดสินใจผลการดำเนินงานพัฒนาและจัดทำหลักสูตรการจัดการศึกษาต่อเนื่อง การประเมินผลการดำเนินงานอยู่เสมอ การติดตามผลการดำเนินงานเกี่ยวกับการจัดการศึกษาต่อเนื่อง อยู่เสมอ และการประเมินความพึงพอใจของผู้เรียน ผู้เข้ารับการอบรมเกี่ยวกับการจัดการศึกษาต่อเนื่อง

ครู หมายถึง บุคคลที่ได้รับการคัดเลือกและแต่งตั้งจากสำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย ให้ทำหน้าที่รับผิดชอบการจัดการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยในพื้นที่จังหวัดอ่างทอง ซึ่งแบ่งเป็น 3 ประเภท คือ ครูการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย (ครู กศน.) ครูอาสาสมัครการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย (ครูอาสาสมัครฯ) และ ครูศูนย์การเรียนรู้ชุมชน (ครู ศรช.)

สมมติฐานการวิจัย

จากการศึกษาแนวคิดของ โจชนก ภาคอัท (2555, หน้า 26 - 27) อธิบายไว้ว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการรับรู้ของบุคคล ได้แก่ ประสบการณ์เดิม สถานการณ์ ความต้องการ และหน้าที่รับผิดชอบของบุคคล โดยแบ่งปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการรับรู้ของบุคคลเป็นปัจจัยภายใน ได้แก่ คุณสมบัติที่อยู่ภายในตัวของผู้รับ เช่น เพศ อาชีพ อายุ ระดับการศึกษา ความต้องการ คุณค่า ความสนใจ ประสบการณ์เดิม ปัจจัยภายนอก ได้แก่ คำแนะนำ คำสั่งสอน ซึ่งทำให้การรับรู้ของแต่ละบุคคลนั้นแตกต่างกัน นอกจากนี้ งานวิจัยของ พิระพัฒน์ มะมิง (2559, หน้า 2) ยังแสดงให้เห็นว่า ครูวิชาการที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีการรับรู้เกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการแบบการมีส่วนร่วมของผู้บริหารโรงเรียนตามการรับรู้ของครูวิชาการ ด้านพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ ครูวิชาการที่มีประสบการณ์การทำงานต่างกัน มีการรับรู้เกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการแบบการมีส่วนร่วมของผู้บริหารโรงเรียนตามการรับรู้ของครูวิชาการ ด้านการส่งเสริมความรู้ทางวิชาการแก่ชุมชน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกจากนี้ งานวิจัยของ พชรภรณ์ สิงห์สุรี (2558, หน้า 84) ซึ่งให้เห็นว่า การมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดระยอง จันทบุรี และตราด จำแนกตามระดับการศึกษาโดยรวมและ

รายด้าน แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ งานวิจัยของ ปภาวิชญ์ สิ้นสวัสดิ์ (2560, หน้า 2) แสดงให้เห็นว่า ครูที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่างกัน มีการรับรู้ต่อการบริหารจัดการ กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ด้านกิจกรรมแนะแนว แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนประเภทของครู ได้แก่ ครู การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย (ครู กศน.) ครู อาสาสมัครการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย (ครู อาสาสมัคร) และครู ศูนย์การเรียนรู้ชุมชน (ครู ศรช.) มีหน้าที่รับผิดชอบแตกต่างกันตามตำแหน่งที่รับผิดชอบ (สำนักงานส่งเสริม การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย, 2553, หน้า 10) จึงมีแนวโน้มที่จะมีการรับรู้ แตกต่างกัน ผู้วิจัยจึงตั้งสมมติฐานการวิจัย ดังนี้

ครู สังกัดสำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย จังหวัด อ่างทอง ที่มีระดับการศึกษา ประเภทของครู และประสบการณ์ในการทำงาน ต่างกัน มีการรับรู้ต่อ การมีส่วนร่วมของภาคีเครือข่ายในการบริหารจัดการหลักสูตรต่อเนื่อง แตกต่างกัน

ประโยชน์ที่ได้รับจากงานวิจัย

1. ได้ทราบถึงการมีส่วนร่วมของภาคีเครือข่ายในการบริหารจัดการหลักสูตรต่อเนื่อง ตามการรับรู้ของครู สังกัดสำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย จังหวัด อ่างทอง
2. สำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย จังหวัดอ่างทอง สามารถใช้ผลการวิจัยเป็นแนวทางในการแก้ไข ปรับปรุงและพัฒนาการมีส่วนร่วมของภาคี เครือข่ายในการบริหารจัดการหลักสูตรต่อเนื่องให้ดียิ่งขึ้นต่อไป